

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/214/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114208833
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114208833.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcom: 1/ I. N., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX, L., 2/ Z. N., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX/XX, L. o zaplatenie 4.124,89 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcom v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 3.3.2014 domáhal voči odporcom zaplatenia 4.124,89 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania za obdobie od 21.6.2012 do 27.1.2014 vo výške 215,29 eur a 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.124,89 eur od 28.1.2014 do zaplatenia.

Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.6.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 16.1.2007 Zmluvu č. 423933144 ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 4.385,66 eur, ktorá pozostávala z istiny 3.482,33 eur, riadneho úroku 672,56 eur a úroku z omeškania vo výške 173,96 eur a ostatného príslušenstva 56,81 eur, pričom sumu úroku z omeškania vo výške 173,96 eur a ostatného príslušenstva 56,81 eur si návrhom neuplatňuje.

Uviedol, že navrhovateľ poskytol odporcovi úveru v sume 4.979,- eur, ktorý mal byť splácaný v splátkach mesačne vo výške 75,68 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si uplatňuje splátky splatné v období od 20.6.2012 do 20.12.2016 v počte 55 a celkovej výške 4.154,89 eur, keď splátky splatné pôvodne od 20.8.2013 do 20.12.2016 sa stali splatnými 11.8.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Vo veci súd vydal dňa 27.5.2014 platobný rozkaz č.k. 14Ro/73/2014-39, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľa a zaviazal odporcov na spoločné a nedielne plnenie. Proti platobnému rozkazu podala odporkyňa odpor, ktorý odôvodnila tým, že nároky boli uhrádzané z jej invalidného dôchodku, ktorý

musela presmerovať do Slovenskej sporiteľne a.s. a s úrokmi splatila približne 3.300,- eur. Pôžičku pritom použil odporca v 1/ rade na svoje dlhy a sebecké účely „Gamblerstvo“. Pôžičku ďalej splácala aspoň po 5 eur, hoci v roku 2009 mali zrušené BSM. Stala sa obeťou nezodpovedného konania odporcu.

Platobný rozkaz odporcovi v 1/ rade nebol doručený do vlastných rúk nebol, čiže neboli naplnené predpokladané podmienky pre rozhodnutie týmto spôsobom.

Nakoľko sa jednalo o procesné nedielne spoločenstvo, podaním odporu došlo k zrušeniu platobného rozkazu v plnom rozsahu.

Navrhovateľ uviedol, že odporca uhradil spolu sumu 4.238,23 eur, z toho na istinu bola započítaná suma 4.136,78 eur, na poplatky 99,58 eur a úrok z omeškania 1,87 eur. Uviedol spôsob výpočtu úrokov, pričom za bázu prevzal počet dní 360, avšak pri vyčíslení nárokov v menovateli vychádzal z celkového počtu kalendárnych dní.

Vo veci samej súd rozhodol rozsudkom č.k. 14C/214/2014-118 zo dňa 19.5.2015 tak, že odporcov v 1/ a 2/ rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 981,11 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.6.2012 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.7.2012 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.8.2012 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.9.2012 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.10.2012 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.11.2012 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.12.2012 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.1.2013 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.2.2013 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.3.2013 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.4.2013 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.5.2013 do zaplatenia, 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,47 eur od 21.6.2013 do zaplatenia, pričom súd povolil odporcom v 1/ a 2/ rade plniť dlh v splátkach po 50 eur mesačne splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a návrh vo zvyšnej časti zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že ich odporcom nepriznal.

Dôvodom bola skutočnosť, že súd nemal preukázané tzv. zosplatnenie úveru a na preukázanie tejto skutočnosti neuviedol ani nenavrhol navrhovateľ žiadne dôkazy. Všetky výzvy ktoré predložil navrhovateľ, boli výzvami na zaplatenie všetkých nárokov (listy z 13.2.2014), listom z 17.1.2012 upozornila Slovenská sporiteľňa ako veriteľ odporcu v 1/ rade na omeškanie avšak od úverovej zmluvy neodstúpila ani akýmkoľvek nárokom si neuplatnila predčasnú splatnosť úveru. Súd s poukazom na list Slovenskej sporiteľne zo dňa 17.1.2012 zistil, že neboli splnené podmienky pre postúpenie nárokov podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., nakoľko sa jednalo o úver poskytnutý odporcom ako spoludlžníkom a teda pre možnosť postúpenia pohľadávky voči spoludlžníkom je nevyhnutné, aby boli vyzývaní obaja dlžníci a doručenie výzvy bolo riadne preukázané. Nie je mysliteľné, aby pohľadávka z jedného zmluvného vzťahu bola postúpená voči jednému zo spoludlžníkov v plnom rozsahu a voči druhému nebola postúpená, či bola postúpená čiastočne.

Prvostupňový súd vychádzal aj zo skutočnosti, že nemal preukázané naplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a to písomnú výzvu banky na splnenie podmienok súd vo vzťahu k obom odporcom, preukázanú mal len existenciu výzvy zo strany odporcu v 1/ rade bez preukázania jej doručenia a nemal ani preukázané odstúpenie od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka zo strany pôvodného veriteľa. Hoci postúpenie pohľadávky predstavuje spôsob singulárnej cesie, mohol navrhovateľ nadobudnúť len splatné nároky, teda neuhradené splátky úveru splatné do dňa postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ nemohol vstúpiť do všetkých práv a povinností postupcu zo spotrebiteľského úveru, ale len do rozsahu pohľadávky. Pohľadávkou je potrebné rozumieť nie záväzok na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale splatné nároky, ktoré môže banka prevádzať. Navyše postúpeniu všetkých nárokov pôvodného veriteľa na navrhovateľa bráni aj to, že podľa zmluvy o splátkovú úvere Slovenská sporiteľňa a.s. mala spravovať úver na úverovou účte za ktorý bola dohodnutá odplata a navrhovateľ nie je bankou ani peňažným ústavom, ktorý by bol oprávnený viesť úverový účet a spravovať nároky z úveru na účte. Takéto právo má len banka s bankovým povolením. Keďže zistil, že odporcovia uhradili spolu 55 splátok a poplatok 3000,- Sk, následne uhradila odporkyňa v 2/ rade, ktorá uhradila sumu 50 eur, došlo

k úhrade 55,5 splátok teda od 20.2.2007 do splatnosti 55-tej splátky splatnej 20.8.2011 a čiastočne splatnej 20.9.2011 vo výške 37,75 eur. Navrhovateľ preto mohol uplatniť len nárok na zaplatenie splátok čiastočne v poradí 56-tej splátky vo výške 37,72 eur a následne splátok úveru spolu s poplatkom za vedenie úveru vo výške 75,47 eur v poradí 57 až 78 vo výške 1.584,87 eur, teda splátok úveru splatných do postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ si však uplatnil len nárok na úhradu posledných 55 splátok, teda splatných od 20.6.2012, teda od p.č. 65-tej splátky a súd je návrhom viazaný, priznal navrhovateľovi len právo na úhradu 13 splátok (65 až 78) po 75,47 eur (spolu s poplatkom za vedenie účtu), spolu 981,11 eur.

Na základe podaného odvolania odvolací súd uznesením č.k. 7Co/540/2015-155 zo dňa 04.11.2015 zrušil rozsudok v zrušujúcej časti ako aj v časti rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na to, že krajský súd sa stotožnil s vyhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu, že doposiaľ navrhovateľ nepreukázal tzv. spoplatnenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, napríklad v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka alebo odstúpenie od zmluvy v zmysle § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. pre nesplnenie podmienok riadne a včas platiť splátky zo strany dlžníkov. Listinné dôkazy predložené navrhovateľom - výzva na zaplatenie nárokov uplatnený listom z 13.02.2014, ako aj list Slovenskej sporiteľne, a.s. z 17.01.2012 - upozornenie na nesplácanie dlhu, podmienky pre predčasné ukončenie zmluvného vzťahu a tzv. spoplatnenie celého zostatku úveru vo vzťahu k vyššie citovaným zákonným ustanoveniam, nepreukazujú. Odvolací súd nepovažoval za správny záver okresného súdu, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (Zákona o bankách) a na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom z 27.06.2013 došlo len k postúpeniu časti pohľadávky a z tohto dôvodu, že by bolo dôvodné priznať len postúpenie pohľadávky do dňa postúpenia. Zo znenia ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách takýto výklad nevyplýva. Ak by okresný súd nepovažoval postúpenie pohľadávky medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom ako postupníkom za platnú, nemohol by priznať ani časť uplatnenej pohľadávky, keďže k tomu by navrhovateľ aktívnu legitimáciu nemal. Poukázal na to, že prvostupňový súd správne v dôvodoch rozsudku uvádzal, že z hľadiska uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy je viazaný žalobným návrhom navrhovateľa (§ 79 ods. 1 O.s.p.), na základe ktorého sa navrhovateľ domáha zaplatenia 55 splátok splatných od 20.06.2012 do 20.12.2016. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ doposiaľ na základe dôkaznej iniciatívy (§ 120 ods. 1 a nasl. O.s.p.) nepreukázal tvrdenú skutočnosť nastania mimoriadnej splatnosti úveru (v návrhu uvedený deň 11.08.2013 a v odvolaní deň 22.07.2013, bez konkretizácie právneho dôvodu), uložil odvolací súd prvostupňovému súdu posudzovať dôvodnosť uplatneného nároku navrhovateľa na zaplatenie jednotlivých splátok po ich splatnosti u každej splátky, až do vyhlásenia rozhodnutia súdu.

Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavil odporca v 1/ rade, ktorý mal doručenie predvolania vykázané náhradným spôsobom, neúčast' neospravedlnil. Nakoľko súd nezistil dôvody pre odročenie pojednávania, vec podľa § 101 ods. 2 O.s.o. prejednal v neprítomnosti odporkyne.

Na pojednávaní navrhovateľ zotrval na podanom návrhu. Návrh v časti o zaplatenie 565 eur vzal späť a súd konanie v tejto časti podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavil.

Odporkyňa v 2/ rade žiadala návrh voči nej zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Medzi SLSP a.s. a odporcami 1/ a 2/ ako spoludlžníkmi bola dňa 16.1.2007 uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 0423933144, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť úver dlžníkom vo výške 150.000 Sk ako spotrebný bezúčelový úver pri premenlivej výške úrokovej sadzby 12,6 % ročne v deň uzavretia úverovej zmluvy, pri poplatku za poskytnutie úveru 3.000 Sk a poplatku za správu úveru 60 Sk mesačne, ktorý sa zaviazali odporcovia ako spoludlžníci splatiť v 119 mesačných splátkach po 2.280 Sk so splatnosťou prvej splátky 20.2.2007 a s konečnou splatnosťou úveru 20.12.2016 so splatnosťou úrokov mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca a splatnosťou splátky k 20-temu dňu v mesiaci pri RPMN 14,92 %. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky.

Aktívnu legitimáciu mal súd preukázanú oznámením SLSP a.s. zo dňa 9.7.2013 ako postupcu, ktorým oznámil na adresu odporcov 1/ a2/ postúpenie pohľadávky na postupníka navrhovateľa, EOS KSI Slovensko, s.r.o. spolu so zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 vrátane prílohy č. 1 k

zmluve o postúpení pohľadávok ktorou vymedzil evidovanú pohľadávku veriteľa ku dňu 27.6.2013 voči dlžníkom pri poskytnutej sume 4.979,09 eur, pri zostatku pohľadávky 4.385,66 eur, z toho istina celkom 3.482,33 eur, uvádzaných ako istina po splatnosti, evidenciu úrokov 846,52 eur, RÚ 672,56 eur, úroky z omeškania 93,86 eur, ÚONZ 80,10 eur, poplatky vo výške 56,81 eur, príslušenstvo pohľadávky celkom 903,33 eur, s evidenciou omeškania 644 dní, dátum poslednej úhrady 20.9.2011 a evidenciou úrokovej sadzby 12,35 % p.a..

Súd zistil, že navrhovateľ vyzval listami zo dňa 13.2.2014 odporcov 1/ a 2/ na úhradu sumy 4.588,39 eur.

Súd v konaní oboznámil aj výpisy z účtu odporkyne 2/ o úhrade sumy 5 eur 22.8.2014, 5 eur 22.11.2013 a výpisy z účtu 05/2009 s evidenciou vkladu a splátkou anuity úveru rovnako ako výpis z účtu za obdobie 04/2008, 06/2009, 07/2009, 11/2010, 10/2010, 9/2010, 05/2011, 08/2011, s vyznačenou úhradou anuit na splátku úveru po 75,99 eur, pričom uvedené úhrady súhlasili s prehľadom úhrad evidovaných navrhovateľom, úhrady po vyhlásení predčasnej splatnosti po 5 eur súhlasili s úhradami uvádzanými navrhovateľom v jeho podaní, na základe ktorého uznesením 14C/214/2014-85 zo dňa 8.1.2015 bolo rozhodnuté o zastavení konania v časti o zaplatenie 40 eur na základe späťvzatia navrhovateľa.

Súd v súvislosti s prednesom odporkyne v 2/ rade oboznámil aj výpis LV XXXX. k. ú. L. s evidenciou vlastníctva bytu č. XX vo vchode 2 na prvom poschodí bytového domu s poznámkou upovedomenia o začatí exekúcie pri vymožení nárokov Orange a.s. voči odporcovi 1/, potvrdenie Sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku odporkyne v 2/ rade spolu s rozhodnutím so zvýšením invalidného dôchodku na sumu 306,10 eur mesačne, rozsudok OS Žilina 25C/46/2009-60 o zrušení BSM s právoplatnosťou rozsudku 26.6.2009, a rozsudok OS Žilina 33C 106/2010-51 ktorým bolo rozvedené manželstvo účastníkov a rozhodnuté o úprave práv a povinností k mal. deťom s právoplatnosťou rozsudku 17.1.2011, avšak tieto dôkazy nemali priamy súvis s nárokmi uplatnenými navrhovateľom.

Súd oboznámil aj výpis pohybov na účte od 16.1.2007 do 31.10.2011 z ktorého zistil, že všetky úhrady tak, ako boli preukázané zo strany odporkyne 2/ sú vo výpise zaznamenané.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. dd doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného do 14.01.2009, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného od 15.01.2009, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Podľa §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z. je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. zákona o bankách Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V konaní si uplatňoval navrhovateľ nároky, ktoré nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.6.2013.

V konaní nebolo sporné a jednoznačne navrhovateľom bolo vymedzené, že nárok je zo zmluvy o splátkovom úvere č. č. 0423933144, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť úver dlžníkom vo výške 150.000 Sk ako spotrebný bezúčelový úver pri premenlivej výške úrokovej sadzby 12,6 % ročne v deň uzavretia úverovej zmluvy, pri poplatku za poskytnutie úveru 3.000 Sk a poplatku za správu úveru 60 Sk mesačne, ktorý sa zaviazali odporcovia ako spoludlžníci splatiť v 119 mesačných splátkach po 2.280 Sk so splatnosťou prvej splátky 20.2.2007 a s konečnou splatnosťou úveru 20.12.2016 so splatnosťou úrokov mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca a splatnosťou splátky k 20-temu dňu v mesiaci pri RPMN 14,92 %.

Prvostupňový súd opätovne vyhodnotil aktívnu legitimáciu navrhovateľa.

Súd pri hodnotení poukazuje na závery vyslovené súdmi pri hodnotení tejto skutočnosti súdmi SR vzťahujúcimi sa na prejednanú vec.

Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 05. 2015 sp. zn. 6Co/203/2015: „Z ust. § 92 ods. 8 zák.č. 482/2001 Z.z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r.o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák.č. 482/2001 Z.z.. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a.s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r.o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitimácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 11.3.2015 č.k. 4Co/145/2014-341 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 07. 05. 2014 č.k. 8C/156/2012-279, ktorým bola žaloba zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu s nasledujúcou argumentáciou: „Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný

záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní z omeškania dlžníka splácať zročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednávacom prípade bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 10 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách po dohľad NBS, čo vy bolo v rozpore s účelom vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.“

Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k ust. 92 ods. 8 zákona o bankách taktiež argumentoval, že „V prípade tohto konkrétneho úveru súčet všetkých omeškaní odporcov so splnením svojho peňažného záväzku voči pôvodnému veriteľovi presiahol jeden rok. Toto zistenie jednoznačne vyplýva z podania navrhovateľa ako aj z listinného dôkazu, z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2011. V takom prípade platná právna úprava nevyžaduje ako podmienku postúpenia pohľadávky vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pred postúpením pohľadávky.“

Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. 11. 2015 sp. zn. 23Co/483/2014-102 „Podľa názoru odvolacieho súdu úpravou § 92 ods. 8 (predtým 7) mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priechilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je oprávnený poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii spravovať. Banky disponujú osobitným povolením poskytovať úvery (§ 3 zákona o bankách). S poskytovaním úverov úzko súvisí aj správa splatných a nesplatných úverov, pričom túto činnosť nemožno oddeliť od poskytovania úverov. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkon, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na uvedené žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.“

Podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2015 sp. zn. 11Co/898/2014: „Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

Odvolací súd akcentuje na to, že podľa predmetnej zmluvy o splátkovom úvere splatnosť poslednej zmluvne dojednanej splátky bola dohodnutá na 20. 10. 2013, pričom celkovo mal žalovaný uhradiť 4 747,80 eur a žalobca nadobudol pohľadávku vo výške 5 303,07 eur (z toho podľa prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok výška omeškaných splátok predstavovala sumu 5 297,15 eur) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok už dňa 27. 9. 2012, t.j. počas trvania úverového vzťahu. Z listu žalobcu z 15. 10. 2012 jednoznačne vyplýva, že k oznámeniu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo až po postúpení pohľadávky, a to nie bankou Slovenskou sporiteľňou a.s., ktorá s odkazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách na to nebola oprávnená.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvého stupňa ohľadom neexistencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, a preto potvrdzuje rozsudok ako vecne správny podľa 219 ods. 1 O.s.p..“

Súd preto konštatuje, že dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči svojmu klientovi - dlžníkovi z platnej a účinnej zmluvy o úvere je možné len vo vzťahu k splatným nárokom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

Podľa § 17 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa odseku 1 spotrebiteľa bezodkladne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že nikto iný ako banka alebo osoba podľa osobitného zákona nesmie poskytovať úvery podľa zákona o bankách. Navrhovateľ podľa predmetu činnosti vôbec nie je oprávnený poskytovať úvery. Právny predchodca navrhovateľa poskytol bankový úver podľa § 3 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z., nevystupoval ako nebanková spoločnosť. Pod poskytnutím úveru nemožno chápať len uzavretie úverovej zmluvy a splnenie si zmluvného záväzku poskytnúť dlžníkovi na požiadanie určitú sumu, ale aj celkovú správu úveru, teda inkasovanie splátok, vedenie úverového účtu a pod.. Preto, ak by mohla banka v prípade kvalifikovaného omeškania vykonať také postúpenie, na základe ktorého by došlo k zmene v osobe veriteľa, ktorý by stúpil do všetkých práva a povinností pôvodného veriteľa - banky a ten by ďalej viedol úver, došlo by tým k obchádzaniu zákona, pretože hoci by aj poskytovala úver oprávnená osoba, ďalej by všetky práva a povinnosti mohol vykonávať iný subjekt, ktorý nemôže v rámci svojho podnikania poskytovať a teda ani spravovať úvery. Súd ďalej poukazuje na to, že právo na úrok, poplatok za vedenie účtu či iné zmluvné nároky zo zmluvy o úvere patria len vtedy, ak bude poskytnuté náležité plnenie a len zo zmluvného - synalagmatického vzťahu. Ak teda by aj banka mala záujem postúpiť splatné pohľadávky pri úvere, z ktorého vyplýva dlžníkovi právo splácať úver v splátkach (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a uplatnenie nároku na predčasné splatenie úveru), jej pohľadávku tvoria len splatné splátky a nevrátená - nezaplatená istina, ktorú však má právo veriteľ splácať v dohodnutých splátkach. Nárok na úroky ani poplatky za vedenie účtu či iné nároky, ktoré môžu vzniknúť z takéhoto zmluvného vzťahu (už vôbec nie dohodnuté splátky) nemohol vzniknúť, pretože tieto vzniknú len z platného zmluvného vzťahu v budúcom období a nie z postúpenej pohľadávky. Príslušenstvo pohľadávky tvoria len splatné úroky a úroky z omeškania a nie fiktívne nároky, ktoré môžu ale nemusia vzniknúť v budúcom období. Preto súd sa stotožňuje so všetkými vyššie uvedenými vyslovenými názormi odvolací súdov v právoplatne skončených konaniach o tom, že nie je možné postúpiť celú pohľadávku z úverovej zmluvy bez vyhlásenia mimoriadnej splatnosti postupcom.

Osobitne je potrebné zdôrazniť, že postúpenou pohľadávkou sa postupuje peňažná pohľadávka s príslušenstvom, ktoré musí v čase postúpenia existovať, teda musí byť splatné, avšak nevykonáva sa zmena v osobe veriteľa v platnom záväzkovom vzťahu. (na porovnanie - postúpenie pohľadávky zo zmluvy o dielo - ceny pred vykonaním diela).

Súd preto riadiac sa preferenciou výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti <<http://www.najpravo.sk/judikatura/obcianske-pravo/pravne-ukony/platnost-pravnych-ukonov/preferencia-vykladu-pravneho-ukonu-v-prospech-jeho-platnosti.html>> v zmysle konštatovaní podľa odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, najmä ak sa nejedná o právny úkon medzi účastníkmi konania a účastníkmi právneho úkonu nie je spochybňovaný, svojim rozsudkom rozhodol, že nemohlo dôjsť k neplatnosti zmluvy po postúpení pohľadávky ako celku ale

len v časti, v ktorej pohľadávka nebola splatná a ktoré zodpovedala povinnosti banky viesť a spravovať poskytnutý úver, teda účinná a platná bola pri postúpení všetkých splatných pohľadávok.

Pokiaľ teda prvostupňový súd rozhodol tak, že zaviazal odporcov na zaplatenie časti žalovanej sumy, vzhľadom na právoplatnosť rozsudku súd nemôže svoje skoršie rozhodnutie revidovať, nakoľko nebolo napadnuté odvolaním.

Vzhľadom na uvedené súd návrh v plnom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 2 OSP, nakoľko v konaní boli v prevažnom rozsahu úspešní odporcovia, ktorí si však trovy konania neuplatnili a súd takéto nároky z obsahu spisu nezistil, náhradu trov konania odporcom v 1/ a 2/ rade nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).